

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: דורות	שם פרטי: זאב
-----------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: דקטורוביץ'		בלועזית Doctorovutch	
שם פרטי איתו נולדתי: ולדימיר		בלועזית	
שנת לידה: 31/1/1940		מין: זכר	
עיר לידה: צ'רנוביץ		בלועזית Chernivtsi	
שם פרטי ושם משפחה של האב: ארנסט		שם פרטי ושם נעורים של האם: חיה	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: צ'רנוביץ		בלועזית Chernivtsi	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: רוסטוב-רוסיה (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: קירגיסטן		תאריך השחרור:	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		שנת עליה: 1946	
		ההגנה	

נא ספרי/ על קורותיך לפני ובזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

נולדתי בשנת 1940, גרתי בעיר צ'רנוביץ ברוסיה, כיום אוקראינה, ואבי היה מנהל בית ספר. שבועיים לפני שהגרמנים הגיעו לצ'רנוביץ אבי אסף כסף מהמשפחה וקנה עגלה עם סוסים. כל המשפחה ברחו מזרחה, אבי גויס בכוח לצבא הרוסי ונשארנו נשים וילדים. הנשים מכרו בדרך תכשיטים כדי שיהיה לנו מה לאכול. הגענו לעיירה רוסטוב ושם נפגשנו שוב עם אבי שברח מהצבא הרוסי וחיכה לנו ליד גשר הוולגה במשך שלושה שבועות. עברנו את הגשר עם המוני פליטים ונסענו ברכבות שלושה חודשים עד שהגענו לקירגיסטן, שם אבי שכר רפת ושם גרנו. משפחתי התפרנסה ממסחר. לאחר שהבנו שהגרמנים הפסידו את המלחמה, שילמנו שוחד לעובדי רכבת על מנת שנחזור לצ'רנוביץ. כשהגענו ראינו שקצינים רוסיים גרו בבית שלנו ולא רצו להתפנות. המשכנו לנדוד מערבה עד שהגענו לבוקרשט ברומניה.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד היום

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

ברומניה התארגנו כ-2700 יהודים בבוקרשט לקראת עלייה ארץ ישראל. שליחים מהסוכנות בישראל עזרו לנו. הגענו כל חברי הקבוצה באמצעות רכבות לים הבלטי ועלינו על אוניית ההגנה בדרכנו לישראל. היינו 2700 איש כאשר האוניה יכולה לשאת עד 300. הונחינו לזרוק את כל הקבוצה. לאחר שיט של חמישה ימים הגענו לחופי ישראל אך זוהינו על ידי הבריטים שהשתלטו על האוניה ונלקחנו לכלא בעתלית למשך שלושה חודשים. לאחר הפגנות בעולם שוחררנו מהכלא בעתלית, וחיפשנו ואיתנו את אחיה של אמי שגר ברמת גן. אבי השתלב במערכת החינוך ושימש כמורה ומנהל בבית ספר חביב בראשון לציון. כמו כן הוא הקים שני בתי ספר במעברות בנס ציונה וזרח ראשון לציון. אני השתלבתי ברבות הימים גם במערכת החינוך, הייתי מורה וכן מנהל במשך 35 שנים. בתי אך היא מנהלת כיום בית ספר בראשון לציון. שירתי שירות מלא בצה"ל.

הסיפור נכתב על ידי זאב דורות

ראשון לציון, ינואר 2011